

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextionde årgången

7 juni 2017

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv (EU) 2017/952 av den 29 maj 2017 om ändring av direktiv (EU) 2016/1164 vad gäller hybrida mismatchningar med tredjeländer 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/953 av den 6 juni 2017 om fastställande av tekniska genomförandestandarder vad gäller format och tidpunkt för de rapporter med uppgifter om positioner som ska lämnas av värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en handelsplats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument ⁽¹⁾ 12
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/954 av den 6 juni 2017 om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾ 14

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2017/955 av den 29 maj 2017 om ändring av beslut 2008/376/EG om antagande av Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram och om de fleråriga tekniska riktlinjerna för detta program 17
- ★ Rådets beslut (Euratom) 2017/956 av den 29 maj 2017 om antagande av ett kompletterande forskningsprogram för högflödesreaktorn under 2016–2019 som ska genomföras av Gemensamma forskningscentrumet för Europeiska atomenergigemenskapen 23

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/957 av den 6 juni 2017 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av renad tereftalsyra och salter av tereftalsyra med ursprung i Republiken Korea 27**
- ★ **Beslut nr 2/2015 av associeringskommittén EU–Chile av den 30 november 2015 om att ersätta artikel 12 i avsnitt III i bilaga III till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan [2017/958] 35**

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/952

av den 29 maj 2017

om ändring av direktiv (EU) 2016/1164 vad gäller hybrida mismatchningar med tredjeländer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Det är viktigt att återupprätta förtroendet för att skattesystemen är rättvisa och ge regeringarna möjlighet att effektivt utöva sin suveränitet på skatteområdet. Därför har Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) utfärdat konkreta rekommendationer om åtgärder inom ramen för initiativet mot erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Beps).
- (2) Slutrapporterna om OECD:s 15 åtgärds punkter mot Beps offentliggjordes den 5 oktober 2015. Detta resultat välkomnades av rådet i dess slutsatser av den 8 december 2015. I rådets slutsatser betonades behovet av att finna gemensamma, men likväl flexibla, lösningar på unionsnivå, som är förenliga med OECD:s Beps-slua tsatser.
- (3) Som svar på behovet av en rättvisare beskattning och i synnerhet på uppföljningen av OECD:s Beps-slua tsatser, lade kommissionen fram sitt paket mot skatteflykt den 28 januari 2016. Rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽³⁾ om fastställande av regler mot skatteflykt antogs inom ramen för detta paket.
- (4) Direktiv (EU) 2016/1164 ger en ram för att hantera hybrida mismatchningar.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa regler som neutraliserar hybrida mismatchningar på ett så övergripande sätt som möjligt. Med hänsyn till att direktiv (EU) 2016/1164 endast omfattar hybrida mismatchningar som uppstår

⁽¹⁾ Yttrande av den 27 april 2017 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 14 december 2016 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1).

i samverkan mellan medlemsstaternas bolagsskattesystem, utfärdade Ekofinrådet den 12 juli 2016 ett uttalande, där man begärde att kommissionen senast i oktober 2016 skulle lägga fram ett förslag om hybrida mismatchningar som berör tredjeländer i syfte att införa regler som är förenliga med och inte mindre effektiva än de som rekommenderas i OECD:s slutrapport från 2015 om neutralisering av effekterna av hybrida mismatchningar, om åtgärd 2 (nedan kallad *OECD:s Bepsrapport om åtgärd 2*), med målet att nå en överenskommelse före slutet av 2016.

- (6) I direktiv (EU) 2016/1164 konstateras bland annat att det är avgörande att ytterligare insatser görs när det gäller andra hybrida mismatchningar, till exempel sådana som berör fasta driftställen. Mot den bakgrunden är det mycket viktigt att hybrida mismatchningar med avseende på fasta driftställen också behandlas i det direktivet.
- (7) I syfte att tillhandahålla en ram som är förenlig med och inte mindre effektiv än OECD:s Bepsrapport om åtgärd 2, är det viktigt att direktiv (EU) 2016/1164 också innehåller regler om hybridöverföringar och importerade mismatchningar och behandlar alla former av dubbla avdrag, i syfte att förhindra att skattskyldiga utnyttjar kvarvarande kryphål.
- (8) Direktiv (EU) 2016/1164 innehåller regler om hybrida mismatchningar mellan medlemsstater och bör således inkludera regler om hybrida mismatchningar med tredjeländer, om minst en av de berörda parterna är ett bolagsskattepliktigt företag eller, om det rör sig om omvända hybrider, ett subjekt i en medlemsstat, samt importerade mismatchningar. Följaktligen bör reglerna om hybrida mismatchningar och mismatchningar med avseende på skatterättslig hemhörighet gälla för alla skattskyldiga som är föremål för bolagsbeskattning i en medlemsstat, inbegripet fasta driftställen – eller arrangemang som behandlas som fasta driftställen – för subjekt hemmahörande i tredjeländer. Reglerna om omvända hybrida mismatchningar bör gälla för alla subjekt som behandlas som skattemässigt transparenta av en medlemsstat.
- (9) Regler om hybrida mismatchningar bör vara inriktade på mismatchningssituationer som är ett resultat av dubbla avdrag, skillnader i klassificeringen av finansiella instrument, betalningar och subjekt eller av allokeringen av betalningar. Eftersom hybrida mismatchningar kan leda till dubbla avdrag eller till avdrag utan inkludering, är det nödvändigt att fastställa regler enligt vilka den berörda medlemsstaten antingen vägrar avdrag för en betalning, kostnader eller förluster eller kräver att den skattskyldige inkluderar betalningen i sin beskattningsbara inkomst, beroende på vad som är lämpligt. Dessa regler tillämpas emellertid endast på avdragsgilla betalningar och bör inte påverka de allmänna dragen i ett skattesystem, oavsett om det är ett klassiskt system eller ett imputationssystem.
- (10) Hybrida mismatchningar med avseende på fasta driftställen uppkommer när skillnader i reglerna i det fasta driftställets och hemhörighetens jurisdiktioner för allokering av inkomster och utgifter mellan olika delar av samma subjekt ger upphov till en mismatchning av skatteresultat och inbegriper de fall där en mismatchning uppstår till följd av att ett fast driftställe inte beaktas i lagstiftningen i filialens jurisdiktion. Dessa mismatchningar kan leda till dubbla avdrag eller ett avdrag utan inkludering och bör därför undanröjas. När det gäller obeaktade fasta driftställen bör den medlemsstat i vilken den skattskyldige är hemmahörande inkludera den inkomst som annars skulle hänföras till det fasta driftstället.
- (11) De eventuella anpassningar som krävs enligt detta direktiv bör i princip inte påverka den fördelning av beskattningsrätt mellan jurisdiktioner som fastställts i ett skatteavtal.
- (12) För att säkerställa proportionalitet är det endast nödvändigt att behandla sådana fall där det föreligger en betydande risk för skatteflykt genom användning av hybrida mismatchningar. Det är därför lämpligt att inbegripa de hybrida mismatchningar som uppstår mellan huvudkontor och fast driftställe eller mellan två eller flera fasta driftställen för samma subjekt, hybrida mismatchningar som uppstår mellan den skattskyldige och denne närstående företag eller mellan närstående företag samt hybrida mismatchningar som är ett resultat av ett strukturerat arrangemang som innefattar en skattskyldig.
- (13) Mismatchningar som särskilt härrör från subjekts hybridkaraktär bör endast behandlas om ett av de närstående företagen, som ett minimum, har faktisk kontroll över övriga närstående företag. I sådana fall bör det följaktligen krävas att ett närstående företag innehas av eller innehar den skattskyldige eller ett annat närstående företag genom en andel i form av rösträtt, kapitalinnehav eller rätt till erhållna vinster motsvarande 50 procent eller mer. Innehavet eller rättigheterna för de personer som agerar tillsammans bör räknas samman vid tillämpningen av detta krav.

- (14) För att få en tillräckligt bred definition av *närstående företag* vid tillämpningen av reglerna om hybrida mismatchningar, bör definitionen också omfatta ett subjekt som av redovisningsskäl ingår i samma koncern, ett företag i vilket den skattskyldige har ett betydande inflytande på förvaltningen och omvänt ett företag som har ett betydande inflytande på förvaltningen av den skattskyldige.
- (15) Det är nödvändigt att behandla fyra kategorier av hybrida mismatchningar: för det första hybrida mismatchningar som är ett resultat av betalningar enligt ett finansiellt instrument, för det andra hybrida mismatchningar som är en följd av skillnader i allokeringen av betalningar som gjorts till ett hybridsubjekt eller ett fast driftställe, inbegripet som ett resultat av betalningar till ett obeaktat fast driftställe, för det tredje hybrida mismatchningar som är ett resultat av de betalningar som gjorts av ett hybridsubjekt till dess ägare eller fiktiva betalningar mellan huvudkontor och fast driftställe eller mellan två eller flera fasta driftställen och till sist dubbla avdrag som är ett resultat av betalningar som gjorts av ett hybridsubjekt eller ett fast driftställe.
- (16) Vad gäller betalningar enligt ett finansiellt instrument kan en hybrid mismatchning uppstå om avdraget utan inkludering kan hänföras till skillnaderna i klassificeringen av instrumentet eller de betalningar som görs i enlighet därmed. Om betalningen är av sådan art att den uppfyller kraven för dubbel skattelättnad enligt lagstiftningen i betalningsmottagarens jurisdiktion, t.ex. genom undantag från skatt, sänkt skattesats, skatterabatt eller återbetalning av skatt, ska betalningen anses ge upphov till en hybrid mismatchning motsvarande det belopp som beskattats i otillräcklig omfattning. En betalning enligt ett finansiellt instrument bör dock inte anses ge upphov till en hybrid mismatchning, om den skattelättnad som beviljats i betalningsmottagarens jurisdiktion enbart beror på betalningsmottagarens skattemässiga status eller på att instrumentet omfattas av villkoren för en särskild ordning.
- (17) För att undvika oönskade resultat vid samspelet mellan bestämmelsen om hybridinstrument och det krav på förlusttäckningskapacitet som ställs på banker bör medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd, ha möjlighet att från direktivets tillämpningsområde undanta koncerninterna instrument som har emitterats med det enda syftet att uppfylla kraven på emittentens förlusttäckningskapacitet och inte för att undvika skatt.
- (18) När det gäller betalningar som görs till ett hybridsubjekt eller ett fast driftställe kan en hybrid mismatchning uppstå om avdraget utan inkludering beror på skillnader i reglerna för allokering av denna betalning mellan hybridsubjektet och dess ägare i de fall en betalning som görs till ett hybridsubjekt, mellan huvudkontoret och ett fast driftställe eller mellan två eller fler fasta driftställen vid en fiktiv betalning till ett fast driftställe. Definitionen av en hybrid mismatchning bör endast gälla om mismatchningen är ett resultat av skillnader i reglerna för allokeringen av betalningar enligt lagstiftningen i de två jurisdiktionerna och en betalning bör inte ge upphov till en hybrid mismatchning som skulle ha uppkommit i alla händelser, på grund av att betalningsmottagaren är undantagen från skatt enligt lagstiftningen i en betalningsmottagares jurisdiktion.
- (19) Definitionen av hybrid mismatchning bör även omfatta avdrag utan inkludering som är en följd av betalningar till ett obeaktat fast driftställe. Ett obeaktat fast driftställe är varje arrangemang som enligt lagstiftningen i huvudkontorets jurisdiktion behandlas som att det ger upphov till ett fast driftställe men som enligt lagstiftningen i den andra jurisdiktionen inte ska behandlas som ett fast driftställe. Regeln för hybrida mismatchningar bör dock inte tillämpas om mismatchningen skulle ha uppkommit i alla händelser på grund av att betalningsmottagaren är undantagen från skatt enligt lagstiftningen i en betalningsmottagares jurisdiktion.
- (20) Vad gäller betalningar som görs av ett hybridsubjekt till dess ägare eller fiktiva betalningar mellan huvudkontoret och ett fast driftställe eller mellan två eller fler fasta driftställen kan en hybrid mismatchning uppstå om ett avdrag utan inkludering har sin grund i att betalningen eller den fiktiva betalningen inte erkänns i betalningsmottagarens jurisdiktion. I detta fall, när mismatchningen uppstår till följd av att betalningen eller den fiktiva betalningen inte allokeras, är betalningsmottagarens jurisdiktion den jurisdiktion där betalningen eller den fiktiva betalningen behandlas som mottagen i enlighet med lagstiftningen i betalarens jurisdiktion. Inga hybrida mismatchningar bör uppstå om betalningsmottagaren är undantagen från skatt enligt lagstiftningen i betalningsmottagarens jurisdiktion, såsom vid andra mismatchningar avseende hybridsubjekt och filialer som ger upphov

till avdrag utan inkludering. När det gäller denna kategori av hybrida mismatchningar, skulle en mismatchning emellertid endast uppstå i den mån som betalarens jurisdiktion medger avdraget med avseende på den betalning eller den fiktiva betalning som ska kvittas mot ett belopp som inte är inkomst med dubbel inkludering. Om betalarens jurisdiktion medger att avdraget överförs till en följande beskattningsperiod, kan kravet att göra en justering enligt detta direktiv skjutas upp till en tidpunkt då avdraget faktiskt kvittas mot inkomst som inte är inkomst med dubbel inkludering i betalarens jurisdiktion.

- (21) Definitionen av hybrid mismatchning bör även omfatta dubbla avdrag, oavsett om de uppkommer till följd av betalningar eller kostnader som inte behandlas som betalningar enligt inhemsk lagstiftning eller till följd av nedskrivningar eller förlust vid avskrivningar. En hybrid mismatchning bör emellertid endast uppstå i den mån som betalarens jurisdiktion medger att avdraget kvittas mot ett belopp som inte är inkomst med dubbel inkludering, såsom vid fiktiva betalningar och betalningar av ett hybridsubjekt som inte beaktas av betalningsmottagaren. Det innebär att kravet på en justering enligt detta direktiv kan skjutas upp till en tidpunkt då avdraget faktiskt kvittas mot inkomst som inte är inkomst med dubbel inkludering i betalarens jurisdiktion, om betalarens jurisdiktion medger att avdraget överförs till följande beskattningsperiod.
- (22) Skillnader i fråga om skatteresultat som endast kan hänföras till skillnader i värderingen av en betalning, inbegripet tillämpningen av internprissättning, bör inte omfattas av räckvidden för hybrida mismatchningar. Eftersom jurisdiktioner använder olika beskattningsperioder och har olika regler för att fastställa när inkomster eller utgifter har erhållits eller uppstått, bör dessa avvikelser avseende tidpunkt allmänt sett inte heller anses ge upphov till mismatchningar i fråga om skatteresultat. En avdragsgill betalning i enlighet med ett finansiellt instrument som rimligen inte kan förväntas inkluderas i inkomst inom rimlig tid bör dock anses ge upphov till en hybrid mismatchning, om detta avdrag utan inkludering kan hänföras till skillnader i klassificeringen av det finansiella instrumentet eller betalningar som görs i enlighet med detsamma. Det förutsätts att en mismatchning kan uppstå om en betalning som görs i enlighet med ett finansiellt instrument inte inkluderas i inkomst inom rimlig tid. En sådan betalning bör anses som inkluderad i inkomst inom rimlig tid, om den inkluderas av betalningsmottagaren inom tolv månader efter utgången av betalarens beskattningsperiod, eller såsom fastställts i enlighet med armlängdsprincipen. Medlemsstater kan kräva att en betalning inkluderas inom en bestämd tidsperiod för att undvika att ge upphov till en mismatchning och säkra skattekontroll.
- (23) Hybridöverföringar kan ge upphov till en skillnad i skattemässig behandling, om den underliggande avkastningen på instrumentet, som ett resultat av ett arrangemang för att överföra ett finansiellt instrument, behandlades som om den har erhållits av fler än en av parterna i arrangemanget. I dessa fall kan betalningen enligt hybridöverföring leda till ett avdrag för betalaren samtidigt som betalningsmottagaren behandlar den som en avkastning på det underliggande finansiella instrumentet. Denna skillnad i skattemässig behandling kan leda till avdrag utan inkludering eller till att det skapas ett för högt avräkningsbelopp för källskatt på det underliggande finansiella instrumentet. Sådana mismatchningar bör därför undanröjas. Vid avdrag utan inkludering bör samma regler gälla som för neutralisering av mismatchningar av betalningar enligt ett hybridinstrument. Vid hybridöverföringar som har strukturerats för att framkalla ett för högt avräkningsbelopp bör den berörda medlemsstaten hindra betalaren från att använda det för höga avräkningsbeloppet för att få en skattefördel, inbegripet genom tillämpning av en allmän regel mot missbruk, i överensstämmelse med artikel 6 i direktiv (EU) 2016/1164.
- (24) Det är nödvändigt med en bestämmelse som gör det möjligt för medlemsstaterna att hantera sådana skillnader i det här direktivets införlivande och genomförande som resulterar i en hybrid mismatchning, trots att medlemsstaterna efterlever direktivet. Om en sådan situation uppkommer och den primära bestämmelsen i detta direktiv inte är tillämplig, bör en sekundär bestämmelse tillämpas. Tillämpningen av såväl den primära som den sekundära bestämmelsen gäller dock endast hybrida mismatchningar såsom de definieras i detta direktiv och bör inte inverka på de allmänna dragen i en medlemsstats skattesystem.
- (25) Vid importerade mismatchningar flyttas effekten av en hybrid mismatchning mellan parter i tredjeländer till en medlemsstats jurisdiktion genom användning av ett icke-hybridinstrument, vilket gör de regler som ska motverka hybrida mismatchningar mindre effektiva. En avdragsgill betalning i en medlemsstat kan användas för att finansiera utgifter som omfattar en hybrid mismatchning. För att neutralisera sådana importerade mismatchningar är det nödvändigt att införa bestämmelser om att inte tillåta avdrag för en betalning, om den motsvarande inkomsten från den betalningen direkt eller indirekt kvittas mot ett avdrag som uppkommer på grund av en hybrid mismatchning som ger upphov till dubbla avdrag eller ett avdrag utan inkludering mellan tredjeländer.

- (26) En mismatchning med avseende på dubbel hemhörighet kan leda till dubbla avdrag, om en betalning som har gjorts av en skattskyldig med dubbel hemhörighet dras av i enlighet med lagstiftningen i båda de jurisdiktioner där den skattskyldige är hemmahörig. Eftersom mismatchningar med avseende på dubbel hemhörighet kan ge upphov till dubbla avdrag, bör de omfattas av detta direktiv. En medlemsstat bör vägra ett dubbelt avdrag som uppstår med avseende på ett företag med dubbel hemhörighet i den mån som denna betalning kvittas mot ett belopp som inte behandlas som inkomst enligt lagstiftningen i den andra jurisdiktionen.
- (27) Syftet med detta direktiv är att förbättra motståndskraften hos den inre marknaden som helhet mot hybrida mismatchningar. Eftersom de nationella bolagsskattesystemen är olika och oberoende åtgärder från medlemsstaternas sida endast skulle återskapa den nuvarande fragmenteringen av den inre marknaden på området för direkt beskattning, kan detta inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna var för sig. Det skulle göra det möjligt för ineffektivitet och felaktigheter att kvarstå vid samverkan av olika nationella åtgärder. Det skulle leda till bristande samordning. På grund av det gränsöverskridande inslaget i hybrida mismatchningar och behovet av att anta lösningar som fungerar på den inre marknaden som helhet, kan målet uppnås bättre på unionsnivå. Unionen får anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Genom att fastställa den nödvändiga skyddsnivån för den inre marknaden syftar detta direktiv endast till att uppnå den väsentliga grad av samordning inom unionen som är nödvändig för att uppnå dess mål.
- (28) Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna använda de tillämpliga förklaringarna och exemplen i OECD:s Bepsrapport om åtgärd 2 som en källa till illustration eller tolkning i den mån som dessa överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv och unionsrätten.
- (29) Bestämmelserna om hybrida mismatchningar i artikel 9.1 och 9.2 kommer endast att vara tillämpliga i den mån som den situation som innefattar en skattskyldig ger upphov till mismatchning. Det bör inte uppstå någon mismatchning när ett arrangemang är föremål för en justering i enlighet med artikel 9.5 eller 9a och följaktligen bör arrangemang som är föremål för justering i enlighet med dessa delar av detta direktiv inte vara föremål för ytterligare justering enligt bestämmelserna om hybrid mismatchning.
- (30) När bestämmelserna i ett annat direktiv, såsom rådets direktiv 2011/96/EU ⁽¹⁾, leder till att mismatchningen av skatteresultat neutraliseras, bör det inte finnas utrymme för någon tillämpning av bestämmelserna om hybrid mismatchning i detta direktiv.
- (31) Kommissionen bör utvärdera genomförandet av detta direktiv fem år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till rådet. Medlemsstaterna bör till kommissionen överlämna all information som behövs för denna utvärdering.
- (32) Direktiv (EU) 2016/1164 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv (EU) 2016/1164 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på samtliga skattskyldiga som omfattas av bolagsbeskattning i en eller flera medlemsstater, inbegripet fasta driftställen i en eller flera medlemsstater som tillhör subjekt vilka är skattemässigt hemmahörande i ett tredjeland.
2. Artikel 9a är också tillämplig på alla subjekt som behandlas som skattemässigt transparenta av en medlemsstat.”

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 29.12.2011, s. 8).

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska sista stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpningen av artiklarna 9 och 9a ska följande gälla:

- a) Har mismatchningen uppstått enligt punkt 9 första stycket b, c, d, e eller g i denna artikel eller när en justering krävs enligt artikel 9.3 eller 9a, ändras definitionen av närstående företag så att kravet på 25 procent ersätts med ett krav på 50 procent.
- b) En person som agerar tillsammans med en annan person när det gäller röster eller kapitalinnehav i ett subjekt ska anses inneha ett ägarintresse i samtliga röster eller det kapitalinnehav i det subjektet som innehas av den andra personen.
- c) Med närstående företag ska även förstås ett subjekt som, för affärsredovisningsändamål, ingår i samma koncern som den skattskyldige, ett företag i vilket den skattskyldige har ett betydande inflytande på förvaltningen eller ett företag som har ett betydande inflytande på förvaltningen av den skattskyldige.”

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. *hybrida mismatchningar*: en situation som involverar en skattskyldig eller, när det gäller artikel 9.3, ett subjekt där

a) en betalning i enlighet med ett finansiellt instrument ger upphov till ett avdrag utan inkludering och

i) en sådan betalning inte inkluderas inom rimlig tid, och

ii) mismatchningen kan hänföras till skillnader i klassificeringen av instrumentet eller betalningen i enlighet med detsamma.

Vid tillämpningen av första stycket ska en betalning i enlighet med ett finansiellt instrument anses som inkluderad i inkomst inom rimlig tid om

i) betalningen inkluderas av betalningsmottagarens jurisdiktion under en beskattningsperiod som inleds inom 12 månader från utgången av betalarens beskattningsperiod, eller

ii) det rimligen kan förväntas att betalningen kommer att inkluderas av betalningsmottagarens jurisdiktion under en kommande beskattningsperiod och att betalningsvillkoren motsvarar vad man kan förvänta sig mellan fristående företag.

b) en betalning till ett hybridsubjekt ger upphov till ett avdrag utan inkludering och den mismatchningen är ett resultat av skillnaderna i allokeringen av betalningar som gjorts till hybridsubjektet i enlighet med lagstiftningen i den jurisdiktion där hybridsubjektet är etablerat eller registrerat och jurisdiktionen för en person som innehar andelar i hybridsubjektet,

c) en betalning till ett subjekt med ett eller flera fasta driftställen ger upphov till ett avdrag utan inkludering och den mismatchningen är ett resultat av skillnaderna i allokeringen av betalningar mellan huvudkontor och fast driftställe eller mellan två eller fler fasta driftställen till samma subjekt enligt lagstiftningen i de jurisdiktioner där subjektet har sin verksamhet,

d) en betalning ger upphov till ett avdrag utan inkludering som ett resultat av en betalning till ett obeaktat fast driftställe,

e) en betalning som görs av ett hybridsubjekt ger upphov till ett avdrag utan inkludering och den mismatchningen är ett resultat av att betalningen inte beaktas enligt lagstiftningen i betalningsmottagarens jurisdiktion,

f) en fiktiv betalning mellan huvudkontor och fast driftställe eller mellan två eller fler fasta driftställen ger upphov till ett avdrag utan inkludering och den mismatchningen är ett resultat av att betalningen inte beaktas enligt lagstiftningen i betalningsmottagarens jurisdiktion, eller

g) ett resultat av dubbla avdrag uppstår.

Vid tillämpningen av denna punkt 9 ska

- a) en betalning motsvarande den underliggande avkastningen på ett överfört finansiellt instrument inte ge upphov till någon hybrid mismatchning enligt första stycket a, om betalningen görs av en värdepappershandlare inom ramen för en hybridöverföring på marknaden under förutsättning att betalarens jurisdiktion ålägger värdepappershandlaren att inkludera som inkomst alla belopp som mottagits i samband med det överförda finansiella instrumentet,
- b) en hybrid mismatchning endast uppstå enligt första stycket e, f eller g i den mån betalarens jurisdiktion medger att avdraget kvittas mot ett belopp som inte är inkomst med dubbel inkludering,
- c) en mismatchning inte behandlas som en hybrid mismatchning såvida den inte uppstår mellan närstående företag, mellan en skattskyldig och ett närstående företag, mellan huvudkontor och fast driftställe, mellan två eller fler fasta driftställen till samma subjekt eller inom ramen för ett strukturerat arrangemang.

Vid tillämpningen av denna punkt 9 och artiklarna 9, 9a och 9b ska följande definitioner gälla:

- a) *mismatchning*: dubbla avdrag eller avdrag utan inkludering.
- b) *dubbla avdrag*: avdrag för samma betalning, kostnader eller förluster görs både i den jurisdiktion där betalningen har sin källa eller kostnaden eller förlusten uppstår (betalarens jurisdiktion) och i en annan jurisdiktion (investerarens jurisdiktion). I de fall då en betalning görs av hybridsubjekt eller fasta driftställen är betalarens jurisdiktion den jurisdiktion där hybridsubjektet eller det fasta driftstället är etablerat eller beläget.
- c) *avdrag utan inkludering*: ett avdrag för en betalning görs eller fiktiv betalning görs mellan huvudkontor och fast driftställe eller mellan två eller fler fasta driftställen i den jurisdiktion där den betalningen eller den fiktiva betalningen anses som utförd (betalarens jurisdiktion) utan att den betalningen eller den fiktiva betalningen tas med på motsvarande sätt för skatteändamål i betalningsmottagarens jurisdiktion. Betalningsmottagarens jurisdiktion är den jurisdiktion där den betalningen eller den fiktiva betalningen tas emot, eller behandlas som mottagen enligt lagstiftningen i en annan jurisdiktion.
- d) *avdrag*: det belopp som behandlas som avdragsgillt från den skattepliktiga inkomsten enligt lagstiftningen i betalarens eller investerarens jurisdiktion. Begreppet *avdragsgillt* ska tolkas i enlighet med detta.
- e) *inkludering*: det belopp som beaktas när det gäller den skattepliktiga inkomsten enligt lagstiftningen i betalningsmottagarens jurisdiktion. En betalning enligt ett finansiellt instrument ska inte behandlas som inkluderad i den utsträckning som betalningen uppfyller kraven för en skattelättnad enbart på grund av det sätt på vilket betalningen klassificeras enligt lagstiftningen i betalningsmottagarens jurisdiktion. Begreppet *inkluderad* ska tolkas i enlighet med detta.
- f) *skattelättnad*: undantag från skatt, sänkt skattesats eller skatterabatt eller återbetalning av skatt (med undantag för avdrag för källskatt).
- g) *inkomst med dubbel inkludering*: varje inkomst som inkluderas enligt lagstiftningen i de båda jurisdiktioner där mismatchningen har uppstått.
- h) *person*: en fysisk person eller ett subjekt.
- i) *hybridsubjekt*: ett subjekt eller arrangemang som anses vara ett skattesubjekt enligt lagstiftningen i en jurisdiktion och vars inkomster eller utgifter behandlas som en eller flera andra personers inkomster eller kostnader enligt lagstiftningen i en annan jurisdiktion.
- j) *finansiellt instrument*: varje instrument i den mån det ger upphov till avkastning på investeringar eller eget kapital som beskattas i enlighet med bestämmelserna för beskattning av skulder, eget kapital eller derivat i lagstiftningen i antingen betalningsmottagarens eller betalarens jurisdiktion och omfattar en hybridöverföring.
- k) *värdepappershandlare*: en person eller ett subjekt som bedriver verksamhet som består i att regelbundet köpa och sälja finansiella instrument på eget konto i syfte att skapa vinst.

- l) *hybridöverföring*: ett arrangemang för att överföra ett finansiellt instrument där den underliggande avkastningen på det finansiella instrument som överförs, för skatteändamål behandlas som att det erhållits samtidigt av fler än en part i detta arrangemang.
- m) *hybridöverföring på marknaden*: varje hybridöverföring som en värdepappershandlare gör i sin löpande verksamhet och inte som del av ett strukturerat arrangemang.
- n) *obeaktat fast driftställe*: varje arrangemang som enligt lagstiftningen i huvudkontorets jurisdiktion behandlas som om det utgör ett fast driftställe och som enligt lagstiftningen i den andra jurisdiktionen inte behandlas som om det utgör ett fast driftställe.”

c) Följande punkter ska läggas till:

- ”10. *koncern för affärsredovisningsändamål*: en koncern bestående av alla subjekt som är fullt integrerade i den koncernredovisning som upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder eller nationella finansiella redovisningssystem i en medlemsstat.
- 11. *strukturerat arrangemang*: arrangemang som involverar en hybrid mismatchning, där mismatchningen har prissatts i villkoren för arrangemanget eller ett arrangemang som har utformats för att leda fram till en hybrid mismatchning, såvida inte den skattskyldige eller ett närstående företag inte rimligen kunde ha förväntats känna till den hybrida mismatchningen och inte tog del av värdet på den skattefördel som den hybrida mismatchningen gett upphov till.”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 a ska ii ersättas med följande:

- ”ii) alla tillgångar och skulder värderas med hjälp av samma metod som i den koncernredovisning som upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder eller nationella finansiella redovisningssystem i en medlemsstat”

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

- ”8. Vid tillämpningen av punkterna 1–7 får den skattskyldige ges rätt att använda koncernredovisning som utarbetats enligt andra redovisningsstandarder än de internationella redovisningsstandarderna eller de nationella finansiella redovisningssystemen i en medlemsstat.”

4. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Hybrida mismatchningar

1. I den mån en hybrid mismatchning leder till dubbla avdrag

- a) ska avdraget vägras i den medlemsstat som är investerarens jurisdiktion, och
- b) om avdraget inte vägras i investerarens jurisdiktion, ska avdraget vägras i den medlemsstat som är betalarens jurisdiktion.

Varje sådant avdrag ska icke desto mindre kunna kvittas mot inkomster som omfattas av dubbel inkludering oavsett om de uppkommer under den innevarande eller följande beskattningsperioden.

2. I den mån en hybrid mismatchning leder till ett avdrag utan inkludering

- a) ska avdraget vägras i den medlemsstat som är betalarens jurisdiktion, och
- b) om avdraget inte vägras i betalarens jurisdiktion, ska den del av betalningen som annars skulle ge upphov till en mismatchning inkluderas i inkomsten i den medlemsstat som är betalningsmottagarens jurisdiktion.

3. En medlemsstat ska vägra avdrag för varje betalning av en skattskyldig i den mån en sådan betalning direkt eller indirekt finansierar avdragsgilla utgifter som ger upphov till en hybrid mismatchning genom en transaktion eller en serie av transaktioner mellan närstående företag eller som ingås som en del av ett strukturerat arrangemang utom i den mån någon av de jurisdiktioner som är inblandade i transaktionerna eller i serien av transaktioner har gjort en likvärdig justering avseende en sådan hybrid mismatchning.

4. En medlemsstat får undanta följande från tillämpningsområdet för

a) punkt 2 b i denna artikel: hybrida mismatchningar såsom de definieras i artikel 2.9 första stycket b, c, d eller f,

b) punkt 2 a och b i denna artikel: hybrida mismatchningar som är ett resultat av en räntebetalning som gjorts enligt ett finansiellt instrument till ett närstående företag där

i) det finansiella instrumentet har funktioner av konvertering, bail-in eller nedskrivning,

ii) det finansiella instrumentet har emitterats med det enda syftet att tillgodose de krav på förlusttäckningskapacitet som är tillämpliga på banksektorn och det finansiella instrumentet behandlas som sådant i den skattskyldiges krav på förlusttäckningskapacitet,

iii) det finansiella instrumentet

— har emitterats i samband med finansiella instrument med funktioner av konvertering, bail-in eller nedskrivning hos ett moderföretag,

— har emitterats på en nivå som krävs för att uppfylla tillämpliga krav på förlusttäckningskapacitet,

— är inte en del av ett strukturerat arrangemang, och

iv) det totala nettoavdraget för koncernen enligt arrangemanget inte överstiger det belopp det skulle ha uppgått till om den skattskyldige hade emitterat sådana finansiella instrument direkt till marknaden.

Led b ska tillämpas till och med den 31 december 2022.

5. I den mån en hybrid mismatchning omfattar inkomster för ett obeaktat fast driftställe vilka inte beskattas i den medlemsstat där den skattskyldige är skattemässigt hemmahörande ska den medlemsstaten kräva att den skattskyldige inkluderar de inkomster som annars skulle hänföras till det obeaktade fasta driftstället. Detta gäller såvida inte medlemsstaten måste undanta inkomsterna enligt ett skatteavtal som medlemsstaten ingått med ett tredjeland.

6. I den mån en hybridöverföring har utformats för att framkalla ett avräkningsbelopp för källskatt på en betalning som härrör från ett överfört finansiellt instrument till mer än en av de deltagande parterna, ska den skattskyldiges medlemsstat begränsa förmånen med denna lättnad i proportion till den skattepliktiga nettoinkomsten avseende en sådan betalning.”

5. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 9a

Omvända hybrida mismatchningar

1. Om en eller flera närstående utomlands hemmahörande subjekt som sammanlagt har ett direkt eller indirekt intresse om 50 procent eller mer av rösterna, kapitalet eller rätten till en del av vinsten i ett hybridsubjekt som är registrerat eller etablerat i en medlemsstat, är belägna i en jurisdiktion eller jurisdiktioner som behandlar hybridsubjektet som en beskattningsbar person ska hybridsubjektet anses hemmahörande i den medlemsstaten och beskattas på sin inkomst i den mån denna inkomst inte på annat sätt beskattas enligt medlemsstatens eller någon annan jurisdiktions lagstiftning.

2. Punkt 1 ska inte gälla för företag för kollektiva investeringar. Vid tillämpningen av denna artikel avses med *företag för kollektiva investeringar* en investeringsfond eller ett investeringsföretag som har bred ägarbas, innehar en diversifierad värdepappersportfölj och omfattas av bestämmelser om investerarskydd i det land där det är etablerat.

*Artikel 9b***Missmatchningar med avseende på skatterättslig hemhörighet**

I den mån ett avdrag för en betalning, kostnader eller förluster för en skattskyldig som är skattemässigt hemmahörande i två eller flera jurisdiktioner är avdragsgillt från beskattningsunderlaget i båda jurisdiktionerna, ska den skattskyldiges medlemsstat vägra avdraget i den mån som den andra jurisdiktionen tillåter att det dubbla avdraget kvittas från inkomster som inte omfattas av dubbel inkludering. Om båda jurisdiktionerna är medlemsstater ska den medlemsstat där den skattskyldige enligt skatteavtalet mellan de båda berörda medlemsstaterna inte anses ha sin hemvist vägra avdraget.”

6. I artikel 10.1 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket ska kommissionen utvärdera genomförandet av artiklarna 9 och 9b, och särskilt konsekvenserna av det undantag som anges i artikel 9.4 b, senast den 1 januari 2022 och rapportera om detta till rådet.”

7. I artikel 11 ska följande punkt införas:

”5a. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 9. De ska överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen utan dröjsmål.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 9a i direktiv (EU) 2016/1164. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 maj 2017.

På rådets vägnar

C. CARDONA

Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/953

av den 6 juni 2017

om fastställande av tekniska genomförandestandarder vad gäller format och tidpunkt för de rapporter med uppgifter om positioner som ska lämnas av värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en handelsplats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, särskilt artikel 58.7, och

av följande skäl:

- (1) För att göra marknaderna för råvaruderivat och utsläppsrätter och derivat av dessa mer transparenta bör marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats där dessa finansiella instrument handlas, varje vecka offentliggöra en rapport som visar det sammanlagda antalet personer som innehar kontraktet och den totala öppna positionen för varje råvaruderivat eller utsläppsrätt eller derivat därav som överskrider de tröskelvärden som anges i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/591 ⁽²⁾ vad gäller tekniska tillsynsstandarder för tillämpning av positionslimiter för råvaruderivat, och översända rapporten till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).
- (2) Genom att dessa rapporter, som först har offentliggjorts av respektive handelsplats, lämnas in inom en tydlig, gemensam tidsfrist blir det lättare för Esma att varje vecka offentliggöra rapporterna från hela unionen på ett centraliserat sätt.
- (3) Av konsekvensskäl och för att säkerställa väl fungerande finansiella marknader är det nödvändigt att bestämmelserna i denna förordning och bestämmelserna i direktiv 2014/65/EU börjar tillämpas från samma datum.
- (4) Denna förordning baseras på det förslag till tekniska genomförandestandarder som Esma har lämnat till kommissionen.
- (5) Esma har genomfört öppna offentliga samråd gällande det förslag till tekniska genomförandestandarder som denna förordning baseras på, gjort en kostnads-nyttöanalys och begärt ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats genom artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 349.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/591 av den 1 december 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder för tillämpning av positionslimiter för råvaruderivat (EUT L 87, 31.3.2017, s. 479).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tidsfrister för rapportering

Marknadsoperatörer och värdepappersföretag enligt artikel 58.1 i direktiv 2014/65/EU ska till Esma översända den veckorapport som avses i led a i den artikeln och som innehåller uppgifter om de totala positioner som innehas vid stängning varje vecka, senast på onsdagen i påföljande vecka kl. 17.30 (centraleuropeisk tid).

Om måndag, tisdag eller onsdag i den vecka då rapporten ska översändas inte är en arbetsdag för en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag enligt första stycket ska marknadsoperatören eller värdepappersföretaget översända rapporten så snart som möjligt och senast torsdag kl. 17.30 (centraleuropeisk tid) den veckan.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 3 januari 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 juni 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/954**av den 6 juni 2017****om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 497.3, och

av följande skäl:

- (1) För att undvika störningar på internationella finansiella marknader och förhindra att institut straffas till följd av att de underställs högre kapitalbaskrav under förfarandena för erkännande av befintliga centrala motparter i tredjeländ, fastställs i artikel 497.2 i förordning (EU) nr 575/2013 en övergångsperiod under vilken centrala motparter i tredjeländ hos vilka institut som är etablerade i unionen clearar transaktioner kan betraktas som kvalificerade centrala motparter av dessa institut.
- (2) Genom förordning (EU) nr 575/2013 ändrades förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾ i fråga om vissa indata för beräkningen av institutens kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter i tredjeländ. I enlighet därmed föreskrivs i artikel 89.5a i förordning (EU) nr 648/2012 att vissa centrala motparter i tredjeländ under en begränsad period ska rapportera den totala summan av de initialsäkerheter som de har mottagit från sina clearingmedlemmar. Denna övergångsperiod motsvarar den som fastställs i artikel 497.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (3) Båda övergångsperioderna skulle löpa ut den 15 juni 2014.
- (4) Genom artikel 497.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ges kommissionen befogenhet att anta en genomförandeakt för att under exceptionella omständigheter förlänga övergångsperioden för kapitalbaskrav med sex månader. En sådan förlängning bör också gälla de tidsfrister som anges i artikel 89.5a i förordning (EU) nr 648/2012. Dessa övergångsperioder har förlängts till och med den 15 juni 2017 genom kommissionens genomförandeförordningar (EU) nr 591/2014 ⁽³⁾, (EU) nr 1317/2014 ⁽⁴⁾, (EU) 2015/880 ⁽⁵⁾, (EU) 2015/2326 ⁽⁶⁾, (EU) 2016/892 ⁽⁷⁾ och (EU) 2016/2227 ⁽⁸⁾.
- (5) Av de centrala motparter som är etablerade i tredjeländer och som hittills har ansökt om erkännande har 28 redan erkänts av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Av dessa har två centrala motparter från Förenta staterna erkänts efter antagandet av genomförandeförordning (EU) 2016/2227 på grundval av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/377 ⁽⁹⁾. Efter antagandet av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2269 ⁽¹⁰⁾, (EU) 2016/2275 ⁽¹¹⁾, (EU) 2016/2276 ⁽¹²⁾, (EU) 2016/2277 ⁽¹³⁾ och (EU) 2016/2278 ⁽¹⁴⁾ har även fem centrala motparter från Indien, Japan, Brasilien, Dubai International Financial Centre och Förenade Arabemiraten erkänts. Ytterligare centrala motparter från Indien och New Zealand kan slutligen komma att erkännas på grundval av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2269 och (EU) 2016/2274 ⁽¹⁵⁾. Trots dessa framsteg väntar återstående centrala motparter från tredjeländer fortfarande på erkännande och erkännandeprocessen kommer inte att vara slutförd den 15 juni 2017. Om övergångsperioden inte förlängs skulle institut som är etablerade inom unionen (eller deras dotterföretag som är etablerade utanför unionen) och som har exponeringar mot de återstående centrala motparterna från tredjeländer bli tvungna att avsevärt öka sin kapitalbas för dessa exponeringar. Även om sådana ökningars kanske bara skulle vara tillfälliga kan de potentiellt leda till att dessa institut drar sig ur som direkta deltagare i dessa centrala motparter eller till att dessa instituts kunder, åtminstone tillfälligt, inte skulle tillhandahållas clearingtjänster, vilket skulle orsaka allvarliga störningar på de marknader där dessa centrala motparter är verksamma.

- (6) Det behov av att undvika störningar på marknader utanför unionen som tidigare föranlett förlängning av den övergångsperiod som fastställs i artikel 497.2 i förordning (EU) nr 575/2013 skulle därmed kvarstå även efter det att den förlängda övergångsperiod som fastställs i genomförandeförordning (EU) 2016/2227 har löpt ut. En ytterligare förlängning av övergångsperioden skulle göra det möjligt för institut som är etablerade i unionen (eller deras dotterföretag som är etablerade utanför unionen) att undvika en betydande ökning av kapitalbaskraven till följd av att erkännandeprocessen inte har avslutats för centrala motparter som på ett ekonomiskt hållbart och lättillgängligt sätt tillhandahåller den specifika typ av clearingtjänster som instituten i unionen (eller deras dotterföretag som är etablerade utanför unionen) behöver. En ytterligare förlängning av övergångsperioderna med sex månader bör därför godkännas.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska bankkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De femtonmånadersperioder som avses i artikel 497.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och i artikel 89.5a andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012, vilka senast förlängts i enlighet med artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2016/2227, ska förlängas med ytterligare sex månader till den 15 december 2017.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 juni 2017.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 591/2014 av den 3 juni 2014 om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 31).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1317/2014 av den 11 december 2014 om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 355, 12.12.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/880 av den 4 juni 2015 om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 143, 9.6.2015, s. 7).

- (⁶) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2326 av den 11 december 2015 om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 328, 12.12.2015, s. 108).
- (⁷) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/892 av den 7 juni 2016 om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 151, 8.6.2016, s. 4).
- (⁸) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2227 av den 9 december 2016 om förlängning av övergångsperioder för kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 336, 10.12.2016, s. 36).
- (⁹) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/377 av den 15 mars 2016 om likvärdigheten mellan regelverket i Amerikas förenta stater för centrala motparter som är auktoriserade och står under tillsyn av Commodity Futures Trading Commission enligt kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 70, 16.3.2016, s. 32).
- (¹⁰) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2269 av den 15 december 2016 om likvärdigheten hos den rättsliga ramen för centrala motparter i Indien i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 342, 16.12.2016, s. 38).
- (¹¹) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2275 av den 15 december 2016 om likvärdigheten hos den rättsliga ramen för centrala motparter i Japan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 342, 16.12.2016, s. 57).
- (¹²) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2276 av den 15 december 2016 om likvärdigheten hos den rättsliga ramen för centrala motparter i Brasilien i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 342, 16.12.2016, s. 61).
- (¹³) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2277 av den 15 december 2016 om likvärdigheten hos den rättsliga ramen för centrala motparter i Dubai International Financial Centre i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 342, 16.12.2016, s. 65).
- (¹⁴) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2278 av den 15 december 2016 om likvärdigheten hos den rättsliga ramen för centrala motparter i Förenade Arabemiraten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 342, 16.12.2016, s. 68).
- (¹⁵) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2274 av den 15 december 2016 om likvärdigheten hos den rättsliga ramen för centrala motparter i Nya Zeeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 342, 16.12.2016, s. 54).
-

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2017/955

av den 29 maj 2017

om ändring av beslut 2008/376/EG om antagande av Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram och om de fleråriga tekniska riktlinjerna för detta program

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av protokoll nr 37 om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 2 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽²⁾ (nedan kallat *Horisont 2020*) – ger anledning att se över rådets beslut 2008/376/EG ⁽³⁾ i syfte att säkerställa att Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram kompletterar Horisont 2020 inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.
- (2) För att skapa en sammanhängande ram för deltagande i både Kol- och stålforskningsfondens program och Horisont 2020 är det nödvändigt att anpassa vissa regler för deltagande enligt Kol- och stålforskningsfondens program till dem som tillämpas enligt Horisont 2020.
- (3) Det är nödvändigt att revidera bestämmelserna om kompetens och om sammansättningen av de rådgivande grupperna och de tekniska grupperna, särskilt när det gäller den typ av experter som utses av kommissionen för att säkerställa ökad öppenhet samt överensstämmelse och samstämmighet med ramverket för kommissionens expertgrupper, och, i möjligaste mån, bidra till en balanserad representation av relevanta expertkunskaper och intresseområden samt en optimal könsfördelning.
- (4) Det är lämpligt att överväga enklare finansieringsregler för att underlätta små och medelstora företags deltagande i Kol- och stålforskningsfondens program och för att tillåta användning av "enhetskostnader" för att beräkna stödberättigande personalkostnader för ägare av små och medelstora företag och andra fysiska personer som inte uppbär lön.
- (5) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra beslut 2008/376/EG bör antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (6) Beslut 2008/376/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Yttrande av den 14 december 2016 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Rådets beslut 2008/376/EG av den 29 april 2008 om antagande av Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram och om de fleråriga tekniska riktlinjerna för detta program (EUT L 130, 20.5.2008, s. 7).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2008/376/EG ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Uppgifter för de rådgivande grupperna

De rådgivande grupperna för forskning och teknisk utveckling på kol- respektive stålområdet ska biträda kommissionen med råd i följande avseenden:

- a) Forskningsprogrammets allmänna utveckling, det informationspaket, som nämns i artikel 25.3, och framtida riktlinjer.
 - b) Samstämmighet och eventuell överlappning med andra FoTU-program på unionsnivå och nationell nivå.
 - c) Utarbetande av riktlinjer för övervakning av FoTU-projekt.
 - d) Relevansen hos det arbete som utförs med enskilda projekt.
 - e) Målen för det forskningsprogram som tas upp i avsnitten 3 och 4 i kapitel II.
 - f) De årliga prioriterade mål som tas upp i informationspaketet, och i tillämpliga fall de prioriterade målen för riktade förslagsomgångar enligt artikel 25.2.
 - g) Utarbetande av en handbok för utvärdering och urval av FoTU-projekt enligt artiklarna 27 och 28.
 - h) Reglerna och förfarandena för samt effektiviteten hos utvärderingen av förslag till FoTU-projekt.
 - i) Antal, kompetens och organisation när det gäller de tekniska grupper som avses i artikel 24.
 - j) Utarbetande av riktade förslagsomgångar enligt artikel 25.2.
 - k) Andra åtgärder på begäran av kommissionen.”
- 2) Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Sammansättning av de rådgivande grupperna

1. Varje rådgivande grupp ska vara sammansatt enligt tabellerna i bilagan. Ledamöterna i de rådgivande grupperna ska vara enskilda personer som utnämns av kommissionen för att företräda ett gemensamt intresse som delas av intressenterna. De får inte företräda en enskild intressent, utan ska uttrycka åsikter som delas av de olika intresseorganisationerna.

Utnämningarna sker för en period av 42 månader. De ledamöter som inte längre på ett effektivt sätt kan medverka i gruppens överläggningar, som avgår eller som – även efter det att deras uppdrag har upphört – lämnar ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, i synnerhet uppgifter om företag, deras affärsförbindelser eller deras kostnadsförhållanden, ska inte längre inbjudas att delta i något möte i de rådgivande grupperna och kan komma att ersättas under återstoden av sin mandatperiod.

2. Ledamöterna i de rådgivande grupperna ska väljas bland experter med kompetens inom de områden som avses i avsnitten 3 och 4 i kapitel II och som har svarat på offentliga ansökningsomgångar. Dessa experter kan också utses på grundval av förslag från de enheter som avses i tabellerna i bilagan eller från medlemsstaterna.

De ska vara verksamma inom det berörda området och vara insatta i de industriella prioriteringarna.

3. Inom varje rådgivande grupp ska kommissionen sträva efter att garantera en hög nivå av sakkunskap, liksom en välavvägd representation av relevanta kunskaper och intresseområden, och, i möjligaste mån, en jämn könsfördelning och geografisk representation, med hänsyn till de rådgivande gruppernas specifika uppgifter och vilken typ av sakkunskap som krävs samt resultatet av urvalsförfarandet för experter.”

3) Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Inrättande av och uppgifter för de tekniska grupperna för kol och stål

1. De tekniska grupperna för kol och stål (nedan kallade *de tekniska grupperna*) ska ge kommissionen råd om övervakning av forsknings- och pilot- eller demonstrationsprojekt.

Ledamöter i de tekniska grupperna ska utses av kommissionen och ha personliga mandat.

De ledamöter som inte längre på ett effektivt sätt kan medverka i gruppens överläggningar, som avgår eller som – även efter det att deras uppdrag har upphört – lämnar ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, i synnerhet uppgifter om företag, deras affärsförbindelser eller deras kostnadsförhållanden, ska inte längre inbjudas att delta i något möte i de tekniska grupperna.

2. Ledamöterna i de tekniska grupperna ska väljas bland experter med kompetens inom forskningsstrategi, förvaltning eller produktion inom de områden som avses i avsnitten 3 och 4 i kapitel II och som har svarat på offentliga ansökningsomgångar.

De ska vara verksamma inom det berörda området och ha ansvar för forskningsstrategi, förvaltning eller produktion i relaterade sektorer.

3. Inom varje teknisk grupp ska kommissionen sträva efter att säkerställa en hög nivå av yrkesmässig sakkunskap, en välavvägd representation av relevanta sakkunskaper och, så långt som möjligt, en jämn könsfördelning och geografisk representation, med hänsyn till de tekniska gruppernas specifika uppgifter och vilken typ av sakkunskap som krävs samt resultatet av urvalsförfarandet för experter. Det finns inget som hindrar att en ledamot i en teknisk grupp utses till utvärderingsexpert.

Kommissionen ska försäkra sig om att det finns regler och förfaranden för att undvika och hantera intressekonflikter som gäller ledamöter i de tekniska grupperna som ansvarar för utvärderingen av ett visst projekt. Dessa förfaranden ska också garantera likabehandling och rättvisa under hela projektövervakningen.

Möten i de tekniska grupperna ska så långt som möjligt hållas på platser som möjliggör optimal projektövervakning och resultatutvärdering.”

4) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Förslagsomgång

1. En årlig förslagsomgång ska offentliggöras varje år. Första dag för förslagsinlämning ska offentliggöras i det informationspaket som avses i punkt 3. Om inget annat anges ska den 15 september varje år vara sista dag för inlämning av förslag för utvärdering. Om den 15 september infaller under ett veckoslut eller på en fredag eller måndag, ska sista inlämningsdag automatiskt ändras till den första arbetsdagen efter den 15 september. Sista dag för förslagsinlämning ska offentliggöras i det informationspaket som avses i punkt 3.

2. Om kommissionen enligt artikel 41 d och e beslutar att välja en annan sista dag för förslagsinlämning enligt punkt 1 i den här artikeln, eller att inleda riktade förslagsomgångar, ska den offentliggöra detta i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Riktade förslagsomgångar ska innehålla information om hur och när inlämningen ska ske och om den ska göras i ett eller två steg samt, för förslagsutvärderingen, information om prioriteringar, typ av stödberättigande projekt enligt artiklarna 14–18, om så krävs, och planerad finansiering.

3. Kommissionen ska se till att tillräcklig vägledning och information görs tillgänglig för alla potentiella deltagare när förslagsomgångarna offentliggörs, i första hand genom ett informationspaket på kommissionens webbplats. En papperskopia av detta informationspaket kan också erhållas från kommissionen på begäran.

Informationspaketet ska innehålla information om de utförliga reglerna för deltagande, metoder för hantering av förslag och projekt, ansökningsformulär, regler för förslagsinlämning, standardbidragsavtal, stödberättigande kostnader, högsta bidragsbelopp, betalnings sätt och de årliga prioriterade målen för forskningsprogrammet.

Ansökningar ska lämnas in till kommissionen i enlighet med reglerna i informationspaketet.”

5) I artikel 27 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska se till att en handbok för utvärdering och urval av FoTU-projekt görs tillgänglig för alla potentiella deltagare.”

6) I artikel 28 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska upprätta en förteckning över godkända förslag i meritordning.”

7) Följande artikel ska införas:

”Artikel 29a

Genomförande av åtgärder

1. Deltagarna ska genomföra åtgärder i enlighet med alla villkor och skyldigheter som anges i detta beslut, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (*) och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 (**), samt meddelandet om förslagsomgång och bidragsavtalet.

2. Deltagarna får inte ingå några åtaganden som är oförenliga med detta beslut eller bidragsavtalet. Om en deltagare underlåter att uppfylla sina skyldigheter i fråga om det tekniska genomförandet av åtgärden ska övriga deltagare uppfylla skyldigheterna utan ytterligare unionsfinansiering, såvida inte kommissionen uttryckligen befriar dem från dessa skyldigheter. Deltagarna ska se till att kommissionen informeras i god tid om alla händelser som väsentligen kan påverka åtgärdens genomförande eller unionens intressen.

3. Deltagarna ska genomföra åtgärden och för detta vidta alla nödvändiga och rimliga åtgärder. De ska ha de lämpliga resurser som behövs och vid de tidpunkter som krävs för att genomföra åtgärden. Om det är nödvändigt för genomförandet av åtgärden får de anlita tredje parter, inklusive underleverantörer, för att utföra arbete inom åtgärden. Deltagarna ska ansvara inför kommissionen och inför de övriga deltagarna för det arbete som utförs.

4. Tilldelning av underleverantörsavtal för genomförandet av vissa delar av åtgärden ska begränsas till de fall som anges i bidragsavtalet och till vederbörligen motiverade fall som inte klart kunnat förutses vid bidragsavtalets ikraftträdande.

5. Tredje parter som inte är underleverantörer får utföra arbete inom åtgärden i enlighet med de villkor som fastställs i bidragsavtalet. Den tredje parten och det arbete denne ska utföra ska anges i bidragsavtalet.

De tredje parternas kostnader får anses vara stödberättigande om den tredje parten uppfyller samtliga följande villkor:

a) Den skulle vara berättigad till finansiering om den vore en deltagare.

b) Den är en anknuten enhet eller har en rättslig koppling till en deltagare som medför ett samarbete som inte är begränsat till åtgärden.

- c) Den anges i bidragsavtalet.
- d) Den uppfyller de regler som gäller för deltagaren enligt bidragsavtalet med avseende på kostnadernas stödberättigande och kontroll av utgifter.

6. Deltagare ska följa nationella lagar, bestämmelser och etiska regler i de länder där åtgärden genomförs. Vid behov ska deltagarna begära godkännande från berörda nationella eller lokala etikkommittéer innan åtgärden inleds.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

(**) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1)."

- 8) Artikel 33 ska ersättas med följande:

"Artikel 33

Personalkostnader

Stödberättigande personalkostnader får endast omfatta de faktiska arbetstimmarna för de personer som direkt arbetar med åtgärden.

Personalkostnader för ägare av små och medelstora företag och andra fysiska personer som inte uppbär lön får ersättas på grundval av enhetskostnader."

- 9) Artikel 39 ska ersättas med följande:

"Artikel 39

Utnämning av oberoende och högt kvalificerade experter

För utnämning av oberoende och högt kvalificerade experter enligt artiklarna 18, 28.2 och 38 ska de villkor som fastställs i artikel 40 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 (*) gälla i tillämpliga delar.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 81)."

- 10) I artikel 41 ska led d ersättas med följande:

"d) Ändra den sista dag som avses i artikel 25."

- 11) I artikel 42 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*) tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 maj 2017.

På rådets vägnar
C. CARDONA
Ordförande

RÅDETS BESLUT (Euratom) 2017/956**av den 29 maj 2017****om antagande av ett kompletterande forskningsprogram för högflödesreaktorn under 2016–2019 som ska genomföras av Gemensamma forskningscentrumet för Europeiska atomenergigemenskapen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 7,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter att ha hört vetenskapliga och tekniska kommittén, och

av följande skäl:

- (1) Inom ramen för det europeiska forskningsområdet har högflödesreaktorn (nedan kallad *högflödesreaktorn*) i Petten varit, och kommer under viss tid att förbli, en viktig resurs för gemenskapsforskning om materialvetenskap och materialtestning, nukleärmedicin och kärnreaktorsäkerhet.
- (2) Driften av högflödesreaktorn har fått stöd via flera kompletterande forskningsprogram, varav det senaste ⁽¹⁾ löpte ut den 31 december 2015.
- (3) Driften av högflödesreaktorn fortsatte under 2016 utan något kompletterande forskningsprogram i väntan på förhandlingar mellan de enheter som tilldelats befogenheter av de medlemsstater som deltar i finansieringen. Eftersom dessa ansträngningar har resulterat i ett avtal mellan två nationella enheter, är det nödvändigt med ett nytt kompletterande forskningsprogram för att fortsatt finansiellt stöd ska kunna ges till högflödesreaktorn.
- (4) För att säkerställa kontinuitet mellan kompletterande forskningsprogram bör detta beslut tillämpas från och med den 1 januari 2016. En del av bidragen inom ramen för det kompletterande forskningsprogrammet för högflödesreaktorn under 2016–2019 bör tillåtas att täcka utgifter under 2016.
- (5) Med hänsyn till att högflödesreaktorn är en oersättlig infrastruktur för gemenskapsforskning om kärnreaktorsäkerhet, hälsa (inklusive utveckling av medicinska isotoper för medicinsk forskning), kärnfusion, grundforskning, utbildning och avfallshantering (inklusive säkerhetsbeteendet hos kärnbränsle som används i specifika reaktorsystem i unionen av intresse för Europa) bör den fortsätta att drivas inom ramen för det kompletterande forskningsprogrammet för högflödesreaktorn under 2016–2019 till och med slutet av 2019.
- (6) Den franska atomenergikommissionen *Commissariat à l'énergie atomique et aux énergies alternatives* (nedan kallad CEA) och *NRG: Nuclear Research and consultancy Group V.O.F.* (nedan kallat NRG) har, mot bakgrund av deras särskilda intresse av högflödesreaktors bestrålningskapacitet, enats om att de ska finansiera hela det kompletterande forskningsprogrammet för högflödesreaktorn under 2016–2019 genom bidrag till Europeiska unionens allmänna budget via inkomster avsatta för särskilda ändamål.
- (7) Bidragen ska finansiera driften av högflödesreaktorn för att stödja ett forskningsprogram som förutsätter normal drift och regelbundet underhåll av högflödesreaktorn. Ett officiellt meddelande om definitiv stängning från operatören NRG till den nederländska nationella tillsynsmyndigheten innan förklaringen om förvaring i säkert tillstånd avges bör medföra att återstående betalningar ställs in och att betalningsbegäranden från kommissionen avbryts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det kompletterande forskningsprogrammet om drift av högflödesreaktorn, vars mål anges i bilaga I, ska antas för en period på fyra år från och med den 1 januari 2016.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2012/709/Euratom av den 13 november 2012 om antagande av ett kompletterande forskningsprogram för högflödesreaktorn under 2012–2015 som ska genomföras av Gemensamma forskningscentrumet för Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 321, 20.11.2012, s. 59).

Artikel 2

Kostnaderna för att verkställa programmet, vilka beräknas uppgå till 30,2 miljoner EUR, ska helt finansieras med bidrag från Frankrike och Nederländerna genom CEA respektive NRG. Hur summan fördelas anges i bilaga II. Bidraget ska anses utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.

Artikel 3

1. Kommissionen ska ansvara för förvaltningen av programmet. Vid förvaltningen ska den biträdas av gemensamma forskningscentrumet.
2. Kommissionen ska hålla gemensamma forskningscentrumets styrelse underrättad om programmets genomförande.

Artikel 4

För det fall att NRG officiellt meddelar den nederländska nationella tillsynsmyndigheten att höglödesreaktorn ska stängas definitivt (före förklaringen om förvaring i säkert tillstånd) ska Frankrikes och Nederländernas skyldigheter, genom CEA respektive NRG, att göra ytterligare betalningar upphävas, och detsamma gäller kommissionens betalningsbegäranden inom ramen för det här beslutet.

Artikel 5

Kommissionen ska överlämna en slutrapport om genomförandet av detta beslut till Europaparlamentet och rådet när det kompletterande forskningsprogrammet för höglödesreaktorn under 2016–2019 har upphört.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 maj 2017.

På rådets vägnar
C. CORDONA
Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

BILAGA I

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL

Det kompletterande forskningsprogrammets huvudsakliga mål är följande:

1. Att säkerställa säker och pålitlig drift av högflödesreaktorn så att tillgången på neutronflöde för försöksändamål kan garanteras.
2. Att möjliggöra en effektiv användning av högflödesreaktorn av forskningsinstitutioner inom ett stort antal forskningsområden: förbättring av kärnreaktorssäkerhet, hälsa (inklusive utveckling av medicinska isotoper), kärnfusion, grundforskning, utbildning samt avfallshantering (inklusive säkerhetsbeteendet hos kärnbränsle i reaktorsystem av intresse för Europa).

BILAGA II

FÖRDELNING AV BIDRAGEN

Bidragen till det kompletterande forskningsprogrammet lämnas av Nederländerna och Frankrike.

Bidragen fördelas på följande sätt:

Frankrike: 1,2 miljoner EUR.

Nederländerna: 29 miljoner EUR.

Totalt: 30,2 miljoner EUR.

Bidragen ska lämnas till Europeiska unionens allmänna budget och avsättas för programmet. En del av bidragen inom ramen för detta kompletterande program får också täcka utgifter för driften av höglödesreaktorn under 2016 i enlighet med det arbetsprogram som de bidragande medlemsstaterna och kommissionen ska enas om.

Bidragen är fasta och kan inte ses över i förhållande till variationer i driftskostnader, underhållskostnader och avvecklingskostnader.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2017/957

av den 6 juni 2017

om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av renad tereftalsyra och salter av tereftalsyra med ursprung i Republiken Korea

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Inledande**

- (1) Den 3 augusti 2016 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av renad tereftalsyra (nedan kallad *PTA*) och salter av tereftalsyra med ursprung i Republiken Korea (nedan kallad *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i förordning (EU) 2016/1036 (nedan kallad *grundförordningen*). Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.
- (2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingetts den 20 juni 2016 av BP Aromatics Limited NV, Artland PTA SA och Indorama Ventures Quimica S.L.U. (nedan kallade *de klagande*), som svarar för mer än 25 % av den sammanlagda unionstillverkningen av renad tereftalsyra och salter av tereftalsyra. Klagomålet innehöll bevisning för dumpning och därav vållad väsentlig skada, som var tillräcklig för att motivera att en undersökning inleddes.

1.2 Berörda parter

- (3) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen de klagande, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna, myndigheterna i Republiken Korea samt kända importörer och användare om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.
- (4) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.

1.3 Stickprov

- (5) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den kunde komma att tillämpa ett stickprovsförfarande på de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

a) *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Republiken Korea*

- (6) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, uppmanade kommissionen alla exporterande tillverkare i Republiken Korea att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Republiken Koreas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande rörande import av renad tereftalsyra och salter av tereftalsyra med ursprung i Republiken Korea (EUT C 281, 3.8.2016, s. 18).

- (7) Fem exporterande tillverkare i det berörda landet lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval bestående av tre exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen genomfördes samråd med alla kända exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet om urvalet. Det inkom inte några invändningar mot det föreslagna urvalet.

b) *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

- (8) I sitt tillkännagivande om inledande angav kommissionen att den skulle sända frågeformuläret till alla sex kända tillverkare av den berörda produkten. Med hänsyn till det låga antalet beslutade kommissionen att det inte behövdes något stickprovsförfarande.

c) *Stickprovsförfarande avseende importörer*

- (9) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (10) Två icke-närstående importörer lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Med hänsyn till det låga antalet beslutade kommissionen att det inte behövdes något stickprovsförfarande.

d) *Svar på frågeformuläret*

- (11) Kommissionen sände frågeformuläret till de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet, alla sex unionstillverkare, nio kända användare och två kända importörer.
- (12) Svar på frågeformuläret mottogs från de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet, alla sex unionstillverkare, tolv användare och två importörer.

e) *Kontrollbesök*

- (13) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för ett preliminärt fastställande av dumpning, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök enligt artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags lokaler:

Exporterande tillverkare i Republiken Korea

- Hanwha General Chemical Co. Ltd, Seoul, Republiken Korea
- Samnam Petrolchemical Co. Ltd, Seoul, Republiken Korea
- Taekwang Industrial Co. Ltd, Seoul, Republiken Korea

Unionstillverkare

- Artlant PTA SA, Sines, Portugal
- BP Aromatics Limited NV, Geel, Belgien
- Indorama Ventures Europe B.V., Rotterdam, Nederländerna
- Indorama Ventures Quimica S.L.U., San Roque, Spanien
- PKN Orlen SA, Plock, Polen

Användare

- UAB Neo Group, Klaipeda, Litauen
- UAB Orion Global PET, Klaipeda, Litauen

1.4 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (14) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2015 till och med den 30 juni 2016 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är av betydelse för fastställandet av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2013 fram till slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (15) Den berörda produkten är tereftalsyra med en renhet på minst 99,5 viktprocent och salter av tereftalsyra, med ursprung i Republiken Korea, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2917 36 00 (Taric-nummer 2917 36 00 10) (nedan kallad *den berörda produkten*).
- (16) PTA framställs genom rening av rå tereftalsyra, som är resultatet av en reaktion mellan paraxylen och ett lösningsmedel och en katalysatorlösning.
- (17) Den berörda produkten används främst som råvara för att syntetisera polymerer som används vid till exempel tillverkningen av textilfibrer av polyester och flaskor av polytetereftalat (PET-flaskor).

2.2 Likadan produkt

- (18) Undersökningen visade att följande produkter har både samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:
- Den berörda produkten.
 - Den produkt som tillverkas och säljs på det berörda landets hemmamarknad.
 - Den produkt som unionsindustrin tillverkar och säljer i unionen.
- (19) Kommissionen beslutade att dessa produkter därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

2.3 Invändningar gällande produktdefinitionen

- (20) Produktdefinitionen i skäl 15 inbegriper förutom den renaste kvaliteten av PTA (nedan kallad *PTA av renaste kvalitet*) ytterligare två varianter med olika renhetsgrader: "qualified" (nedan kallad *QTA*) och "medium quality" (nedan kallad *MTA*). Varianterna särskiljs alltså främst av renhetsgraden. MTA och QTA har högre grader av orenhet än PTA av renaste kvalitet. Graden av orenhet i var och en av dessa varianter överskrider dock inte 0,5 % och de inbegrips därför alla i produktdefinitionen i skäl 15.
- (21) Flera berörda parter menade att QTA borde undantas från definitionen av den produkt som undersökningen gäller. De menade att de fysikaliska och kemiska egenskaperna hos QTA skiljer sig från egenskaperna hos PTA av renaste kvalitet och att dessa skillnader innebär att produkterna har olika användningsområden. De menade också att tillverkningsprocesserna och användningsområdena för QTA skiljer sig från dem för PTA av renaste kvalitet och att tillverkningskostnaden och försäljningspriset för QTA är lägre än för PTA av renaste kvalitet.
- (22) PTA av renaste kvalitet innehåller upp till 0,01 % orenheter, medan QTA kan innehålla 0,2 % orenheter, och det finns också en viss skillnad när det gäller vilka orenheter som förekommer. Oavsett denna skillnad när det gäller orenheter har dock alla varianter av PTA samma kemiska formel. Kommissionen anser därför att den förhållandevis ringa skillnaden när det gäller orenheter inte påverkar det faktum att de grundläggande kemiska och fysikaliska egenskaperna hos alla varianter av PTA är desamma, och således skulle det inte vara motiverat att undanta QTA från definitionen av den produkt som undersökningen gäller.
- (23) Samma berörda parter hävdade också att QTA har andra användningsområden än PTA av renaste kvalitet. Kommissionen konstaterade att skillnaderna inte var tillräckligt betydande för att utesluta QTA från definitionen av den produkt som undersökningen gäller.

- (24) Samma berörda parter hävdade också att tillverkningsprocesserna för QTA skiljer sig från dem för PTA av renaste kvalitet, på så vis att tillverkningstekniken för PTA av renaste kvalitet framför allt koncentreras på en oxidationsreaktion, raffinering och redoxreaktion i en tillverkningsteknik i två steg, medan tillverkningsprocessen för QTA främst koncentreras på en precis oxideringsreaktion och raffinering i en tillverkningsteknik i ett steg. Kommissionen konstaterade att samma råvaror och processer används i båda tillverkningsprocesserna och att dessa till största delen liknar varandra.
- (25) Samma berörda parter hävdade slutligen att på grund av skillnaderna mellan ovanstående tekniker i ett respektive två steg är tillverkningskostnaden för QTA mellan 18 och 36 euro/ton billigare än tillverkningskostnaden för PTA av renaste kvalitet. Vid undersökningen konstaterades att det inte var någon betydande skillnad i tillverkningskostnad. I alla händelser är inte skillnaderna i tillverkningskostnad av betydelse för att definiera produkten, utan de båda produkterna har ganska liknande tekniska, kemiska och fysikaliska egenskaper och grundläggande användningsområden. Påståendet avvisades därför.
- (26) Efter meddelandet av uppgifter upprepade en berörd part sina påståenden om att QTA borde uteslutas från definitionen av den produkt som omfattas av undersökningen på grund av skillnader i sammansättningen och halten av orenheter, skillnader i tillverkningsprocessen, tillverkningskostnaderna och användningsområden. Kommissionen ansåg emellertid att dessa skillnader är relativt små och inte påverkar slutsatsen att de tekniska, fysiska och kemiska egenskaperna och grundläggande användningsområden hos både QTA och PTA av renaste kvalitet i princip är desamma. Påståendet avvisades därför.
- (27) Av ovanstående skäl avvisades kraven på att undanta QTA från produktdefinitionen.

3. DUMPNING

3.1 Normalvärde

- (28) Kommissionen undersökte först huruvida den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden för varje exporterande tillverkare som ingick i urvalet var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden är representativ om den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden av den likadana produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden per exporterande tillverkare motsvarade minst 5 % av det berörda företagets totala exportvolym av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta konstaterades att den totala försäljningen av den likadana produkten på hemmamarknaden för var och en av de exporterande tillverkarna i urvalet var representativ.
- (29) Kommissionen undersökte sedan huruvida försäljningen på hemmamarknaden för varje exporterande tillverkare i urvalet var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en produkttyp är representativ om den totala försäljningsvolymen till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden motsvarar minst 5 % av den totala exportförsäljningen till unionen. Kommissionen fastställde att för var och en av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet motsvarade den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden minst 5 % av den totala exportförsäljningen till unionen.
- (30) Därefter fastställde kommissionen andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden för att avgöra om man skulle använda den faktiska försäljningen på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet, i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.
- (31) Normalvärdet grundas på det faktiska priset på hemmamarknaden, oavsett om denna försäljning är lönsam eller inte, om
- försäljningsvolymen, vid försäljning till nettopriser som är lika med eller högre än den beräknade tillverkningskostnaden, utgör mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen, och
 - det vägda genomsnittliga försäljningspriset är lika med eller högre än tillverkningskostnaden per enhet.
- (32) I detta fall var normalvärdet det vägda genomsnittet av priserna för all försäljning på hemmamarknaden under undersökningsperioden.
- (33) För en av de exporterande tillverkarna uppfylldes de villkor som anges i skäl 31 och volymen lönsam försäljning av den likadana produkten utgjorde mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden för den likadana produkten. För denna exporterande tillverkare grundades normalvärdet på det faktiska priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt för all försäljning på hemmamarknaden.

- (34) Normalvärdet var det faktiska priset på hemmamarknaden enbart för den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden av produkttypen under undersökningsperioden, om
- a) volymen av den lönsamma försäljningen utgör högst 80 % av den totala försäljningsvolymen, eller
 - b) det vägda genomsnittliga priset för produkttypen i fråga är lägre än tillverkningskostnaden per enhet.
- (35) För två exporterande tillverkare visade analysen av försäljningen på hemmamarknaden att mindre än 80 % av all försäljning på hemmamarknaden var lönsam. För dessa två exporterande tillverkare beräknades normalvärdet därför som ett vägt genomsnittspris för endast den lönsamma försäljningen.
- (36) En part menade att dess enhet som tillverkar PTA utgör en ekonomisk enhet tillsammans med den närliggande leverantören av den viktigaste råvaran. Den närliggande tillverkaren av paraxylen betalade också ut utdelning till tillverkaren av PTA i urvalet. Kommissionen bör därför, vid beräkningen av dumpning, dra av den vinst som den närliggande leverantören gjorde på de råvaror som såldes till tillverkaren av PTA i urvalet för tillverkning av PTA vid beräkningen av dumpning. Företaget hade beräknat den vinst som ska dras av som skillnaden mellan inköpspriset och den totala tillverkningskostnaden för råvarorna.
- (37) Kommissionen avvisade påståendet att tillverkaren av PTA i urvalet och den närliggande leverantören av råvaror utgör en ekonomisk enhet av följande skäl: För det första bekräftades i undersökningen att tillverkaren av PTA i urvalet inte är majoritetsägare i den närliggande leverantören, vilket innebär att tillverkaren inte har exklusiv beslutanderätt över den närliggande leverantören. För det andra saknas direkt koppling mellan vinstmarginalen för råvaran och den mottagna utdelningen, eftersom försäljningen av råvaran endast utgjorde en mindre del av den totala försäljningen för den närliggande leverantören av råmaterial under undersökningsperioden.
- (38) För det säljer den närliggande leverantören råvaran inte enbart till tillverkaren av PTA i urvalet, utan också till andra kunder. Dessutom säljer den ett antal andra produkter till andra kunder. Det finns således inte någon direkt koppling mellan den närliggande leverantörens försäljning av råvarorna till tillverkaren av PTA i urvalet och den utdelning som betalas till den tillverkaren av PTA.
- (39) För det fjärde köper tillverkaren av PTA i urvalet råvarorna från den närliggande leverantören till priser som inkluderar vinst. Priserna är i linje med de priser till vilka tillverkaren köper samma råvaror från andra icke-närliggande leverantörer.
- (40) För det femte är årsredovisningarna för tillverkaren av PTA i urvalet inte konsoliderade med redovisningarna för den närliggande leverantören.
- (41) På grundval av ovanstående avvisades påståendet att tillverkaren av PTA i urvalet utgör en ekonomisk enhet tillsammans med den närliggande leverantören av råvaror. Således drog inte kommissionen av från inköpspriset den procentandel av den vinstmarginal som den närliggande leverantören fakturerat tillverkaren av PTA i urvalet.
- (42) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte två berörda parter varför kommissionen inte använde ett vinstmål för att definiera andelen lönsam försäljning på hemmamarknaden när man fastställde normalvärdet. I enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen är det relevanta riktvärdet för när en transaktion ska anses lönsam tillverkningskostnaderna per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Konceptet vinstmål är inte relevant i det här sammanhanget och påståendet avvisades därför.
- (43) Samma parter ifrågasatte också varför kommissionen inte analyserade andelen lönsam försäljning på månatlig basis. I undersökningen fastställdes inga skäl till varför analysen av den lönsamma försäljningen eller fastställandet av normalvärdet borde avvika från standardmetoden, som innebär att man använder det vägda genomsnittliga normalvärdet baserat på transaktioner under hela undersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

3.2 Exportpris

- (44) De exporterande tillverkare som ingick i urvalet exporterade till unionen antingen direkt till oberoende kunder eller via icke-närliggande och närliggande handelsföretag belägna utanför unionen.

- (45) I de fall de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten direkt till oberoende kunder i unionen, fastställdes exportpriset till det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.
- (46) I de fall de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten till unionen genom närstående företag, fastställdes exportpriset på grundval av det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.
- (47) I de fall de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten genom icke-närstående handelsföretag belägna utanför unionen, fastställdes det först att försäljningen till de icke-närstående handelsföretagen verkligen var försäljning för export till unionen. I detta fall var exportpriset dessutom det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten när den såldes på export till unionen, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

3.3 Jämförelse

- (48) Kommissionen jämförde normalvärdet och de utvalda exporterande tillverkarnas exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (49) När så var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen normalvärdet och/eller exportpriset för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och förpackningskostnader, bankavgifter, kreditkostnader och kommissioner.

3.4 Dumpningsmarginaler

- (50) För de exporterande tillverkare som ingick i urvalet jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (51) På grundval av detta är de vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna, uttryckta som andel av priset cif vid unionens gräns, före tull, följande:

Företag	Dumpningsmarginal (%)
Hanwha General Chemical Co. Ltd	3,5
Samnam Petrolchemical Co. Ltd	0,3
Taekwang Industrial Co. Ltd	0,0

- (52) De fem samarbetande exporterande tillverkare som avses i skäl 7 svarade för all export med ursprung i Republiken Korea till unionen under undersökningsperioden att döma av Eurostats data, och de tre exporterande tillverkarna i urvalet svarade för mer än 75 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden.
- (53) Kommissionen tog hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja, den höga graden av representativitet av det stickprov som avses i skäl 52 och även det faktum att endast en av exportörerna i urvalet hade en dumpningsmarginal över den miniminivå som avses i artikel 9.3 i grundförordningen. För att bedöma huruvida dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet understeg miniminivån fastställdes en vägld genomsnittlig landsomfattande dumpningsmarginal. Det konstaterades att denna marginal, som uppgick till 0,8 %, låg under miniminivån.

- (54) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte två berörda parter varför dumpningsmarginalen för Hanwha (3,5 %) inte tillämpades på de två samarbetande exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet. Så som förklarats i skäl 53 tog kommissionen hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja, den höga graden av representativitet av stickprovet och även det faktum att endast en av exportörerna i urvalet hade en dumpningsmarginal över miniminivån. Mot denna bakgrund ansåg kommissionen att den rimligaste uppskattningen av dumpningsmarginalen för de samarbetande exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och för den landsomfattande dumpningsmarginalen, borde fastställas på basis av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt exportpris för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet enligt beskrivningen ovan. Det påminns också om att samma metod nyligen användes i ett liknande fall ⁽¹⁾. Påståendet avvisades därför.
- (55) Efter meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att det fanns skillnader mellan den sydkoreanska exportstatistiken och Eurostats importstatistik. Samma part ifrågasatte mot denna bakgrund vidare tillförlitligheten hos de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna och som använts av kommissionen för att fastställa dumpningsmarginalen. Kommissionen bekräftade att enligt gängse praxis och så som förklaras i skäl 52 baserades bedömningen av exporten med ursprung i Republiken Korea till unionen under undersökningsperioden på data från Eurostat. Det påminns också om att så som förklaras i skäl 13 inhämtade och kontrollerade kommissionen alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för ett fastställande av dumpning, och att de uppgifter som de exporterande tillverkarna lämnat hade verifierats i enlighet med gängse praxis. Påståendet avvisades därför.
- (56) Efter meddelandet av uppgifter lade en berörd part fram olika hypoteser och alternativa scenarier om förhållandet mellan normalvärdet och exportpriset och ifrågasatte om användning av ett konstruerat exportpris och normala värden med dessa scenarier som underlag skulle ha lett till andra dumpningsmarginaler. Kommissionen påminde om att dumpningsberäkningarna baserades på faktiska verifierade uppgifter om transaktioner och att de måste fastställas med hjälp av den metod som fastställs i artikel 2 i grundförordningen. De alternativa scenarier som denna berörda part lade fram överensstämde inte med grundförordningen och de avvisades därför.
- (57) Med tanke på att den landsomfattande dumpningsmarginalen inte överstiger miniminivån bör det inte införas några åtgärder beträffande import av PTA med ursprung i Republiken Korea.

4. SKADA, ORSAKSSAMBAND OCH UNIONENS INTRESSE

- (58) Med tanke på ovanstående undersökningsresultat i fråga om dumpning anses det inte vara nödvändigt att lägga fram en analys av skada, orsakssamband och unionens intresse.
- (59) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte en berörd part skälen för den ökade exporten med ursprung i Republiken Korea till unionen från och med 2012. Så som förklarats ovan, ansågs det inte nödvändigt att lägga fram en analys av skada med tanke på undersökningsresultaten i fråga om dumpning. Begäran avvisades därför.

5. AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (60) I enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen bör förfarandet därför avslutas, eftersom den dumpningsmarginal som fastställts för Republiken Korea är mindre än 2 %. De berörda parterna underrättades om detta och gavs tillfälle att lämna synpunkter.
- (61) Mot denna bakgrund konstaterade kommissionen därför att antidumpningsförfarandet rörande import till unionen av renad tereftalsyra och salter av tereftalsyra med ursprung i Republiken Korea bör avslutas utan att några antidumpningsåtgärder införs.
- (62) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

⁽¹⁾ Se skälen 27–30 i kommissionens beslut 2011/32/EU av den 19 januari 2011 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av renad tereftalsyra och salter av tereftalsyra med ursprung i Thailand (EUT L 15, 20.1.2011, s. 22).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed avslutas antidumpningsförfarandet rörande import av tereftalsyra med en renhet på minst 99,5 viktprocent och salter av tereftalsyra, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2917 36 00 (Taric-nummer 2917 36 00 10), med ursprung i Republiken Korea.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 6 juni 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BESLUT nr 2/2015 AV ASSOCIERINGSKOMMITTÉN EU–CHILE**av den 30 november 2015****om att ersätta artikel 12 i avsnitt III i bilaga III till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan [2017/958]**

ASSOCIERINGSKOMMITTÉN EU–CHILE HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan ⁽¹⁾, särskilt bilaga III artikel 38, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 12 i avdelning III i bilaga III till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*) anges att den förmånsbehandling som avses i avtalet endast ska tillämpas på produkter som uppfyller villkoren i bilaga III och som transporteras direkt mellan Europeiska unionen och Chile.
- (2) Chile och Europeiska unionen har ingått ett antal avtal med handelsinnehåll sedan avtalet ingicks, vilket har gett de ekonomiska aktörerna möjlighet att anpassa sina exportstrategier för att minska omkostnaderna och bättre möta efterfrågan.
- (3) Chile och Europeiska unionen har enats om att ändra artikel 12 i avsnitt III i bilaga III för att ge de ekonomiska aktörerna ökad flexibilitet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 12 i avsnitt III i bilaga III till avtalet gällande direkttransport ska ersättas med texten i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft 90 dagar efter dagen för den senaste anmälan i vilken parterna meddelar att nödvändiga nationella rättsliga förfaranden har avslutats.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2015.

För associeringskommittén EU–Chile

Edgardo RIVEROS

Vice utrikesminister, Republiken Chile

Roland SCHAEFER

Vice verkställande direktör för Nord-, Central- och Sydamerika, Europeiska utrikestjänsten

⁽¹⁾ EUTL 352, 30.12.2002, s. 3.

BILAGA

”Artikel 12

Direkttransport

1. Den förmånsbehandling som avses i detta avtal ska endast tillämpas på produkter som uppfyller villkoren i denna bilaga och som transporteras direkt mellan Europeiska unionen och Chile. Produkter får emellertid transporteras genom andra territorier, i förekommande fall med omlastning eller tillfällig lagring inom dessa territorier, förutsatt att produkterna hela tiden övervakas av tullmyndigheterna i transit- eller lagringslandet och inte blir föremål för andra åtgärder än anbringande av märken, etiketter och försegling, lossning, omlastning, uppdelning av leveranser eller åtgärder för att bevara produkterna i gott skick.

2. Kraven i punkt 1 ska anses vara uppfyllda såvida tullmyndigheterna inte har anledning att tro motsatsen. I sådana fall kan tullmyndigheterna begära att importören uppvisar handlingar som styrker efterlevnaden, vilka kan vara av alla lämpliga slag, däribland transportavtal som konossement eller faktaunderstöd eller konkret bevisning i form av märkning eller numrering av kollin eller annan bevisning som rör själva varorna.”

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV